

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesv Christi Homeliae quinquaginta sex, Theoremata
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.
Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIII

Iesus ad mortem demnatur Art. & Ho. XXXVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Inuidia Iudæorum contra Christum quanta.

Matth. 27. Vxorem Pilati fuisse à diabolo instigatam.

ditionem hæcenus semper inuiti tolerassent, restitissentq; vbiq; potuerunt, tamen modo ne Christus rex vocetur Iudæorum, vltro sese subiiciunt Cæsari, omni sese libertate abdicantes. Malunt enim perpetuè addicti esse seruituti, quam suam non statuere accusationem calumniamq; contra Christum. Cæsaris eligunt iugum, hunc sibi vnum consententur dominum: Christi abnegant imperium, quo ad sententiam dandam contra Christum, Pilatum urgeant, nisi maluerit apud Cæsarem infidelis accusari, atque, quod eiusdem non zelatus fuerit & honorem & præceptum, apud eundem periclitari. Sedente itaque pro tribunali Pilato, misit ad Pilatum vxor sua, præmonens virum, ne super Iesum mortis ferret sententiam, quandoquidem illius gratia eodem mane multa per visum passa fuisset. Diabolus nimirum penitere cepit, quod Iudæos in Christi necem instigasset, sentiens ipsum esse Messiam, per quem sua truncaretur tyrannis, tollerenturq; sibi spolia inferni. Idèd quomodo per mulierem induxerat nos vniuersos in omne malum, ita nunc à generali redemptione nos omnes impedire voluit per mulierem.

Judicare quando, cui, quosq; liceat.

Judicare vti debeat homo semetipsum.

1. Cor. 11.

Videns pijsimum Dominum, aliquando iudicem iustum terribilemq; rediturum, stare ante tribunal iudicis iudicandum: compatere ei, & ingemisce in teipso, quod peccata tua in hanc illum miseriam perduxerunt. Propter tua enim peccata stat verecundus ante iudicem iudicandus. Noli igitur tibiipsum cum deliqueris, parcere. Sed seuerè diiudica temetipsum. Non abire tua finas peccata inulta. Expende vilitatem, malitiam, & ingratitude nem tuam. Irascere tibi, quod tam misericordi, tamq; bono ac optimo Deo tantas ingeris contumelias, toties illum spernis. Vide quam procliuis sis ad malum, quam inconstans, quam fragilis, quamq; totus miser & miserabilis. Si (inquit Paulus) nosipsums diiudicemus, non vtiq; diiudicemur. Iam verò non nosipsums diiudicamus, sed proximum, in illius defectus oculati, in nostrorum talpei: quare graue admodum à Domino iudicium expectamus. Non ergo nos excusemus, sed nosipsums iudicemus, iudicariq; nos patiamur, vt à delictis hic nostris purgemur.

IESVS AD MORTEM DAMNATVR.

Articulus XXXVI.

Matth. 27.

Marc. 15.
Luca. 23.

Matth. 27.

Videns autem Pilatus, quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret, accepta aqua, lauit manus coram populo, dicens: Innocens ego sum, à sanguine iusti huius. Vos videtis. Et respondens vniuersus populus, dixit: Sanguis eius super nos, & super filios nostros. Tunc Pilatus volens populo satisfacere, adiudicauit fieri petitionem eorum. Dimisit autè illis Barrabam, qui propter homicidium & seditionem missus fuerat in carcerem, quem petebant: Iesum vero flagellatum tradidit voluntati eorum, vt crucifigeretur.

HOMIL.

Vidit Pilatus quod gratis pro Iesu laboraret liberationem, quodq; laborando non solum nihil proficeret, verum etiam huius occasione in populo tumultus fieret: atque demum ipse coram Cæsare, si accusaretur, periclitaretur. Existimans autem & paruum piaculum, quod nulla ultio, nulla censura sequeretur, si Iesus quamuis innocens, occideretur, cum persona esset vilis ac despicibilis, de qua nemo interrogaret: accepta aqua lauit manus, iterum palam testatus Iesu innocentiam simulq; suam, ut qui cogeretur ad sententiam inuitus in Iesum ferendam, dicens: *Innocens ego sum à sanguine iusti huius.* Verum Iudæi, quamuis Iudex paganus innocentem Iesu mortem agnosceret, quamuis Christo inferre eandem formidaret, utpote qui Christum iustum asseuerabat & infontem, nihilo tamen Iudæi inde moti, tam liberè, quam temerè clamauerunt: *Sanguis eius super nos & super filios nostros.* Matth. 27. Lotionem manuum Pilato nil profuisse.

Vobis ergo, non mihi eius damnatio iniusta imputetur) ipse Pilatus sit innocens, quem tenens pronunciat ipse innocentem, tandem ad mortem damnat. Porro Iudæi dum in medijs sunt tenebris, prorsus nihil vident periculi sibi fore, si innocentem perimant. Ideo exclamant: *Sanguis eius super nos, &c.* Verbum erat saluberrimum, si bona fuisset intentione prolatum. Ita enim nos oramus omnes, ut Christi sit super nos sanguis, hoc est, ut sanguinis Christi, virtutisq; ac efficaciz eiusdem efficiamur participes. Iudæi vero non fructum neq; medelam, sed ultionem effusi sanguinis Christi sibi imprecantur: nec sibi tantum, sed (quod crudelissimè est) etiam filijs suis. Quod ita, quomodo peccati sunt, vsq; in hodiernum apud illos diem manet. Huius enim tam culpa quam ultio sanguinis semper illis inhæret. Itaq; Pilatus Iudæorum precibus atq; clamoribus cedens, quibus noluit displicere, relicta iustitia, relicta æquitate, oblitus prolatis sæpius sæpius testimonij sui pro Iesu innocentia, magis timens Cæsarem quam Deum, & veritus ne apud Cæsarem à Iudæis accusaretur tanquam rebellis, suspicans præterea nil mali, si pauperem hominem, licet innocentem, cuius nemo videretur amicus pro quo nemo qui zelaretur, aut qui Iudæis contradiceret, morti traderet. *Adiudicauit igitur fieri petitionem eorum,* hoc est, sententia diffinitiuam statuit, pronunciauitq; Iesum (ut aiebat) pro culpa affectati regni crucifigendum. Sententia impijssima atque crudelissima contra innocentem, contra saluatorem & redemptorem mundi, contra Christum Deum & Dominum nostrum. *Iesum itaq; tradidit voluntati eorum.* Hæc autem erat Iudæorum voluntas, ut Iesus crucifigeretur, cui annuit Pilatus. In Euangelio Nicodemi legitur sententia hæc à Pilato dictata, Gens tua comprobauit te regem, propterea præcipio te primum flagellari secundùm principum statuta, deinde in cruce leuari. O lugubrem sententiam, quam Dominus verecundus & absq; contradictione humiliter accepit, ac si de omnibus in quibus fuerat accusatus, esset conuictus ac

Sanguis Christi quomodo veniat super nos, &c. quomodo super Iudæos.

Sententia Pilati contra Iesum dictata quæ.

reus. Heu cuiusmodi cadit tristitia super cor virgineum matris. Heu quis ibi tunc erat luctus amicorum, fletum super innocentissima morte Iesu prædilecti sui magistri. E diverso autem inimicis Christi ingens erat læticia, quod voluntatem suam obtinuisent in Christum. Porro Domino Iesu utrobique dolor & comparsio. Compatiebatur enim non minus inimicis quam amicis.

Ambitio in qua mala præcipitet, placere proximo quando licitum, quandoq; sic illicitum.

Ambitio in
quanta ma-
la præcipitet

Admonemur hic exemplo Pilati, quam fugere debeamus ambitionem, quæ in quanta præcipitet mala, in hoc præside videmus Pilato. Hic enim quamvis alioqui vir videatur iustus atque suo officio idoneus, quia tamen officium & honorem prætulit synceritati, in graue hoc crimen lapsus est, ut Iesum quem innocentem sciebat, damnaret iniuste ad mortem. Multum diuq; pro Christi laborauerat tutanda innocentia. At quando eidem minabatur de ira Cæsaris, qua (nisi Iudæis consentiret) ab officio deiceretur, conscientiam deseruit propriam, consentiens iniquitati. Secundò hic discite, ne cari pendii, ne magni aestimari, neve ab hominibus habere optes fauorem, cum ante tribunal iudicatus patitur se iudicari, atq; iuxta formam aliquam iudicij damnari, haberi ut sceleratus morteq; dignus, quid tu de te flagitas bene sentiri? aut cur tristaris, si de te malè sentiat? Dicis fortasse: Ego id desidero, ne proximum scandalizem. Certè charitas id fraterna exigit: ut (quantum in te est) nemini des vel delicti vel turbationis occasionem. Ita igitur vive, ne scienter scandalum præbeas, hoc est, ne agas aut prætermittas quippiam, quo proximo occasionem tribuas delinquendi.

Fauore ho-
minum non
esse optan-
dum.

Charitas fra-
terna quid
requirat.

Placere vel-
le proximo
quando sit
laudabile &
quando vi-
tuperabile.
Galat. 1.
Psalm. 52.
Roma. 15.

quo proximo occasionem tribuas delinquendi. Non tamen propterea est necessarium, ut eidem placere affectes, nisi hoc fieret ex charitate, non propter te, sed propter Deum aut propter proximum. Vtrunq; enim monens Apostolus: *si, inquit, hominibus placere i. placere affectarem, Christi seruus non essem.* Scriptum enim est: *Dissipauit Dominus ossa eorum qui hominibus placent.* Iterum autem alibi idem monet: *Vnusquisque placeat fratri suo ad edificationem:* hoc est, idèd placere velit ut caueatur peccatum, seruetur charitas, promoueaturq; gloria Christi. Sit Christus finis & causa, quare cupias placere homini, non ut ipsam placendi vanitatem, commodum vè aliud proprium quæras. Tercio inspicere quomodo Christus se habuerit iudicatus, conderatusq; ad mortem, & mortis reus ab ijs, qui tunc aderant existimatus. Num ab vno ad alium discurrens, satagebat se purgare, excusare atq; quam innocens foret, quantaq; iniuria esset damnatus, alijs referre (quomodo nos facere solemus) ne scandalizarentur in se, aut ne malè sentirent de se atque de sua prædicatione? Haudquaquam. Quomodo ergò fecit? Tacuit, & perinde ac si omnium esset reus, ne vno quidem verbo se excusauit, purgauit vè: Hoc modo & nos faciamus: Si aliena malitia infamamur, si iudicamur, si damnamur quoque, præsertim cum malitia hominum aut temporum non recipit excusationem, sustineamus patienter omnia in silentio, & committamus Deo causam nostram: ut quomodo velit & possit, homines custodiat à scandalo. Nos enim saepe putamus nos propterea sollicitos, ne proximi in nobis scandalizentur, cum coram Deo aliud inueniatur quod nos moueat, puta ne despiciamur, aut ne mali

Tacitorni-
tas Christi
quomodo
imitanda.